

The big gondola book

WELCOME!

Waar het allemaal begon.

Where it al begins

Een herkenbaar gevoel, eindelijk omhoog in de gondel. Schnallen vast en klaar voor de eerste afdaling. Onder de gondel vers geprepareerde pistes en daarnaast nog onverspoord terrein! Wat een feest en wat hebben we hier een moeite voor gedaan. Dat gevoel heeft mijn liefde voor gondels veroorzaakt, denk ik! In dit boekje een opsomming van de collectie (tot nu toe) en hoe ze in Bilthoven zijn beland.

A familiar feeling, finally getting into the gondola. Fasten your skis and get ready for the first descent. Beneath the gondola, freshly prepared pistes and still untouched terrain! What a treat and what an effort we have made. I think this is the feeling that has made me fall in love with gondolas. In this booklet, you will find a summary of the collection (so far) and how they ended up in Bilthoven.

THE PLATJEN GONDOLA SAAS FEE

Het begin van de verslaving.

Aan het einde van het skiseizoen organiseerde ik een testreis naar Saas Fee. Het skigebied ging in die jaren pas in mei dicht en de sneeuw was dan nog fantastisch. Meestal waren we te gast in het hotel bij Ruud Ravenhorst, een boom van een vent die samen met mijn schoonvader de strijd aangaat met wie is de grootste inwoner van Saas Fee. Ras Bourgondiërs!

Ruud vroeg me of ik interesse had in een gondel van de Plattjen Bahn echt een iconische gondel waar je zijdelings naast elkaar in ging zitten.

De deur moest met de hand worden gesloten door een medewerker van de bergbahnen. In deze gondel heb ik heel wat tijd doorgebracht want dit gedeelte van het skigebied vind ik nog steeds fantastisch. Lekker stijl en mooie freeride

afdeling tussen de Larix bossen. “Tante” Maria Zurbriggen had mooie verhalen over hoe ze daar werkte als jong meisje in het restaurant en ze daar sneeuw moest smelten voor haar werk. ‘sAvonds op de skischoenen van haar broer Herman met 4 paar sokken aan naar beneden. Skiën heeft haar nooit echt getrokken... wat een verschil met nu.

De prijs van de gondel viel mee en er was er nog één beschikbaar. Toevallig was ik met een bestelbus en nadat we de stootbumpers hadden gedemonteerd paste de gondel precies in de bus. Er was zo weinig plek dat alle spullen in de gondel geduwd moesten worden voordat de gondel in het busje ging en we hebben de hele rit naar huis schuin moeten zitten.

Je bent jong en je wilt wat!

The big gondola book

The big gondola book

Beginning of the addiction

At the end of the ski season, I organized a test trip to Saas Fee. In those years, the ski area closes in May and the snow is still fantastic at that time of the year. We were usually guests in the hotel of Ruud Ravenhorst, a very big guy! He and my father-in-law are in a battle, who is the biggest resident of Saas-Fee, pure bred Burgundiers.

Ruud asked me if I was interested in a gondola of the Plattjen Bahn, an iconic gondola where you sit side by side.

The door had to be closed by hand by an employee of the ski lifts. I had spent a lot of time in this gondola, because I still believe this part of the ski area is fantastic. A nice steep and beautiful freeride descent between the larix forest. "Aunt" Maria Zurbriggen had nice stories about how she worked there as a young girl in

the restaurant and that she had to melt snow there for her work. In the evening she had to ski down in her brother Hermans's ski boots with 4 pairs of socks. Skiing has never really attracted her... what a difference from now.

The price of the gondola was not too bad and there was another available. Coincidentally I was with a van and after we had disassembled the bumpers, the gondola fitted exactly in the van. There was so little space that all the stuff had to be pitched into the gondola before the gondola went into the van and we had to sit at an angle the whole ride home.

You are young and you want something!

MELCHSEE FRUTT GONDELS

Bij de inrichting van onze nieuwe (oude) winkel op de Leyenseweg had Maayke het idee om van gondels paskamers te maken. Een Duitse verzamelaar waar ik een stoeltjeslift had gekocht had een optie op 4 gondels van Melchsee Frutt een klein familie/freeride gebied in het midden van Zwitserland.

Hij kon alleen geen vervoer regelen, dus kon ik er twee kopen in ruil voor het vervoer van zijn gondels naar Koln.

Snel een grote aanhanger geregeld bij Jack Oosterwijk en met mijn vader in de auto gesprongen naar Zwitserland!

In Zwitserland zijn dit soort dingen top geregeld en de 4 gondels stonden er al op voordat we het doorhadden. In een duister steegje in de buurt van Köln gondels uitladen was lastiger. De overige twee gondels weer vastzetten liep bijna uit op een drama want onderweg waren de sjobanden losgetrild. Het geluk was aan onze zijde en we zijn ze niet verloren. De gondels hebben ondertussen al heel wat feestjes en trouwerijen meegemaakt. En nu hebben ze nu een mooi plekje in de winkel als paskamers.

Als deze gondels konden praten...

The big gondola book

Het grote gondelboek

The big gondola book

When furnishing our new (old) store on the Leyenseweg, Maayke had the idea to make fitting rooms out of gondolas, a German collector where I had bought a chairlift before, had an option on 4 gondolas from Melchsee Frutt. A small family/freeride area in the middle of Switzerland.

He just couldn't arrange transport. Therefore, I was able to buy two, in exchange for the transport of his gondolas to Koln.

I had quickly arraigned a large trailer at Jack Oosterwijk and jumped into the car with my father to go to Switzerland!

In Switzerland, things like this are very well organized and the 4 gondolas were already on the trailer before we know it. Unloading gondolas in a dark alley near Kolhm was more difficult. And putting the other two gondolas back in place almost turned into a drama, because on the way the lashing straps vibrated loose. Luck was on our side and we didn't lose them.

The gondolas have already been through a lot of parties and weddings before. They now have a nice place in the store as fitting rooms.

If Gondolas could talk...

*Iquibus presciis cus. Raestia
coremod itaernati offic tem
facersperi sam, idictis.*

Het grote gondelboek

DE GORNERGRAT-STOCKHORN GONDEL

Al een tijd had ik de droom om iets met een grote gondel te doen. Eerst als een soort mobiele stand op beurzen. Later als ingang van de winkel. Ik wist dat Zermatt de Furi-Schwarzsee verving, dus ik vroeg mijn vriend Norbert Julen of hij misschien wist wat er met die cabine ging gebeuren. Na een heerlijke dag zomerskien kreeg ik gelijk een belletje van Norbert, of ik even naar de bouwplaats van de bergbahnen kon komen in Furi. Daar stond hij, het kroonjuweel. Niet de gondel die ik bedoelde, maar de Gornergrat-Stockhorn gondel uit 1958 die tot 2007 in gebruik was. De Stockhorn (3413) heeft een uniek uitzicht op de Monte Rosa en is het uitgangspunt van vele mooie toeren.

Toevallig waren Marco Wortel en ik de laatsten die in deze gondel hadden gestaan. Ik herinner me nog dat ik grappen had staan te maken over de stevigheid van het luik waar Marco (met gondel angst) op stond. De liftbediende vertelde dat dit echt de laatste keer was dat deze lift omhoog ging en dat hij meer dan 30 jaar op deze gondel gewerkt had. Wij sloten de dag af met een mooie

afdaling in het freeride paradijs. De gondel werd me geschonken. Dus het was alleen maar nog even de berg af zien te krijgen.

Een paar kleine uitdagingen, de gondel stond op het middenstation (1800 meter) en daarna moest hij door autovrij Zermatt. Of ik even een autoambulance, een graafmachine om de gondel erop te tillen en de sterkste electrowagen wilde regelen.

- Autoambulance gehuurd
- De graafmachine was toevallig niet ver van Furi leidingen voor de sneeuwkanon aan het ingraven
- Norby kende de drankleverancier Michel Blumenthal goed en die had een grote, zware electro en was wel in voor avontuur.

Alles geregeld en zo door Zermatt direct naar Täsch. Onderweg was het bijna einde avontuur omdat we op een haar na niet onder de brug van de Gornergratbahn pasten, via deze brug was de gondel 50 jaar eerder omhoog gekomen. In Täsch hebben we de dikke VW Touareg van mijn schoonvader

voor de aanhanger gezet. Daarna bij de loods in Visp hebben we de gondel reisklaar gemaakt. Dat de Touareg meer dorst had dan André Hazes bleek al snel, de gondel had de aerodynamica van een hele grote koelkast. De eerste tankbeurt was al in Zwitserland en de tank was niet echt klein. Dit ging pijn doen. De eerste jaren heeft de gondel dienstgedaan als ingang van de winkel op de Leyenseweg en nu is hij de koffiecorner. Ons mothership!

For a while I had the dream of doing something with a large gondola. First as a kind of mobile booth at trade fairs. Later as the entrance to the store. I knew Zermatt replaced the Furi-Schwarzsee. I asked my friend, Norbert Julen if he might know what was going to happen to that gondola. After a wonderful day of summer skiing, I immediately received a call from Norbert Julen, asking if I could come to the construction site of the mountain railways in Furi. There it was, the crown jewel, not the gondola I was referring to but the 1958 Gornergrat-Stockhorn gondola that was in use until 2007. The Stockhorn (3413) has a unique view of the Monte Rosa and is the starting point for many beautiful tours.

Coincidentally, Marco and I were the last to stand in this gondola. I still remembered joking about the sturdiness of the hatch that Marco (who is anxious in gondola's) was standing on. The gondola operator told me that this was really the last time this gondola went up and that he had worked on this gondola for over 30 years. We ended the day with a nice descent into the freeride paradise.

The gondola was given to me. So, it was just a matter of getting down the mountain. A few "minor" challenges, the gondola was at the middle station (1800 meters) and then it had to go through car-free Zermatt. I had to arrange a car ambulance, an excavator (to lift the gondola) and Zermatt's strongest electric car.

- Rented car ambulance
- The excavator happened to be digging pipes for the snow cannons not far from Furi
- Norby knew the drink supplier Michel Blumental well and he had an uberelectro and was up for Adventure

Everything was arranged from Zermatt directly to Tasch. On the way the adventure almost came to an end because we barely fitted under the bridge of the Gornergratbahn, the gondola had come up through this bridge 50 years earlier. In Tasch we put my father-in-law's big VW Touareg in front of the trailer. And at his shipyard in Visp we prepared the gondola for travel. It soon became apparent that the Touareg was thirstier than Andre Hazes, the

gondola had the aerodynamics of a very large refrigerator. The first refueling was already in Switzerland and the tank wasn't particularly small. This was going to hurt. In the first years, the gondola served as the entrance to the store on the Lyenseweg and now it is the coffee corner. Our mothership!

The big gondola book

Het grote gondelboek

ANKERLIFT CHILI

Op een ski rondreis door Zuid-Amerika waren we beland in het skigebied van Farellones- Valle Nevado-La Parva en El Collorodo. Dit skigebied ligt slechts 36 km rijden van de miljoenenstad Santiago de Chili. Voor Zuid-Amerikaanse begrippen een groot en redelijk modern gebied met 4 dorpen aan elkaar gekoppeld door stoeltjesliften. Midden in het gebied vertrekt een sleeplift uit El Collorodo en dit is de oudste lift (1950's) van het zuidelijk halfrond. Ooit geopend door de Hertogin van Kent.

Deze lift loopt naast een hotel (Posada) waar je bij veel sneeuwval over het dak kon springen.

Dit werd als een test gezien van stoerheid door de eerste locale skiers.

Toen ik in deze lift stapte, lagen er twee ankers van hout in de sneeuw waar mijn blik op viel. De liftbediendes waren langzaam de ankers voor plastic exemplaren aan het vervangen. In ons "beste" Spaans hebben we toen geregeld dat we op onze laatste dag van de vakantie mijn stijgvellen mochten ruilen tegen de ankers.

Toen moesten ze alleen nog even via Buenos Aires en Madrid naar Bilthoven.

*Iquibus presciis cus. Raestia
coremod itaernati offic tem
facersperi sam, idictis.*

On a ski tour through South America, we ended up in the ski area of Farellones-Valle Nevado-La Parva and El Collorodo. This ski area is only a 36 km drive from the metropolis of Santiago de Chile. For South American Standards, a large and fairly modern area with 4 villages lined by chairlifts. In the middle of the area, a drag lift leaves from El Collorodo. This is the oldest (1950s) lift in the Southern Hemisphere, it was opened by the Duchess of Kent.

This lift runs next to a hotel (Posada) where you could jump over the roof after heavy snowfall. This was seen as a test of toughness of the

first local skiers. When I got into this ski lift, there were two wooden anchors in the snow that caught my eye. The ski lift operators were slowly replacing the anchors for plastic ones. In our "best" Spanish we arranged that we could exchange my climbing skins for the anchors on our last day of the holiday.

Then they only had to go to Bilthoven via Buenos Aires and Madrid.

Het grote gondelboek

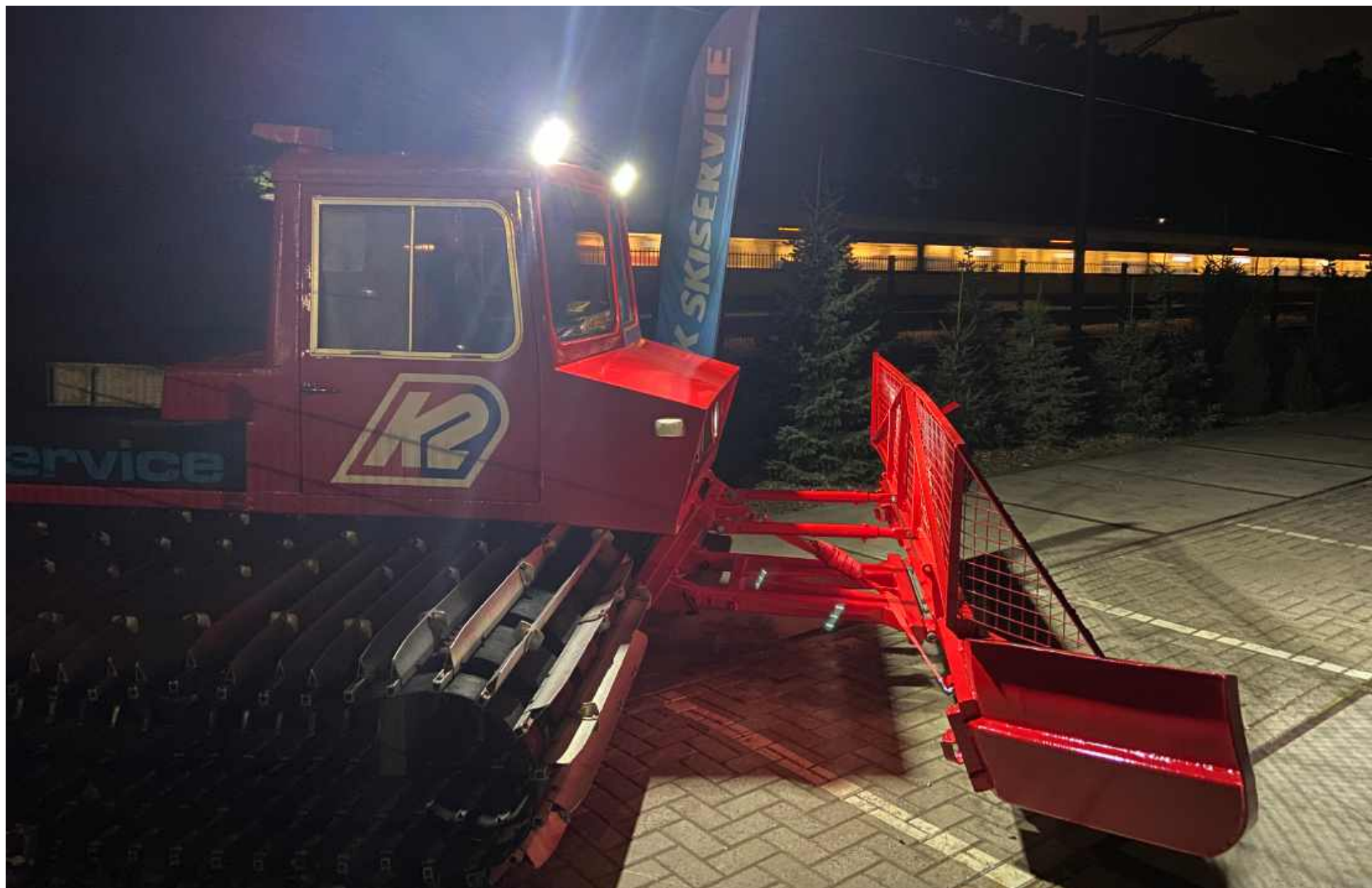

HET VERHAAL VAN ONZE BULLY

Scrollend op de site van tweedehands pistenbully's en skiliften kwam ik hem tegen, de oe-rpistenbully. En dat voor een prikkie. Ik was al in Oostenrijk voor de skitest van de NSKIV dus het was maar "even" omrijden. 5 uur later vlakbij de Sloveense grens stond hij te shinen in het gras van de tuin van een restaurant. Ik werd al hartelijk verwelkomt door de vrouw van de eigenaar die schreeuwde dat dat "ding" weg moest. Enfin, ik had een mooie onderhandelingspositie en ik was er snel met de eigenaar uit. Een lieve man die moeite had zijn liefje te verkopen. Hij gebuikte de bully om een sleebaan te maken voor de kinderen van de bezoekers van het restaurant en even rust te hebben van zijn vrouw Maar de laatste winters lag er geen sneeuw meer dus vond zijn vrouw dat hij die sta in de weg kwijt moest doen. Voordat ik het wist had ik opeens een bully!!!

Geen idee hoe ik dat ding naar Nederland moest krijgen, maar de firma Troostwijk uit Loosdrecht wilde hem uiteindelijk wel vervoeren. Ze vervoeren jachten naar Kroatie dus voor hen lag het op de route, Jack Meerburg eigenaar van een shadebedrijf bood aan me te helpen met de restauratie en na heel veel liefde kon hij eindelijk naar Bilthoven Omdat de bouw van de winkel nog even op zich liet wachten en vandalisten hun handen niet thuis konden houden hebben we hem tijdelijk in Huizen bij de skibaan kunnen stallen.

Nu staat hij eindelijk waar hij hoort en kunnen kinderen plaatsnemen achter het stuur van de eerste pistenbully, de pb145. Dank ook aan mijn oud klasgenoot Sjaak Collewyn voor het verplaatsen van de bully in Nederland.

The big gondola book

Scrolling through the site of used Pistenbully and ski lifts I came across him, my own Pistenbully. I was already in Austria for the ski test from the Dutch Ski Association, therefore it was only a “short” detour. 5 hours later, near the Slovenian border, there he was shining in the garden of a restaurant. I was warmly welcomed by the owner’s wife who shouted that that “thing” had to go. Anyway, I had a good negotiating position and I quickly got to the right price with the owner. A sweet man who struggled to sell his sweetheart. He used the bully to make a sledge run for the children of the guests of his restaurant, and to get some rest from his wife. But during the last winters there was no snow, so his wife thought he should get rid of that “stand in the way”. Before I knew it, I suddenly had a bully!!

I had no idea how to get the bully to the Netherlands. The company Troostwijk from Loosdrecht eventually wanted to do the transport. They transport yachts to Croatia so for them it was on the route. Jack Meerburg, owner of a damaged car repair company, offered to help me with the restoration. After a lot of love, he could finally come to Bilthoven. Because the construction of the store took a while and vandals couldn’t keep their hands to themselves, we were able to store it temporarily in Huizen near the ski slope.

Now he is finally where he belongs and children can take a seat behind the wheel of the first Pistenbully, the PB145. Thanks also to my old classmate Sjaak Collewin for moving the bully in the Netherlands.

DALSTATION SPIELBODEN BAAN SAAS FEE

Wat doet een verzamelaar die bijna alles al heeft? He goes BIG! Al een tijd hield ik de Spielbodenbahn in de gaten en ik wist dat deze kabelbaan vanuit Saas Fee naar murmeltier safaripark Spielboden een keer vervangen zou worden. Door mijn vorige avonturen met gondels had ik ondertussen Stef, de altijd werkende technisch directeur, en Edmund Offermann, Nederlands hoofdaandeelhouder van de bergbahnen en eigenaar van meerdere hotels, leren kennen. Dankzij deze mannen zou mijn plan werkelijkheid worden.

Dit keer had ik namelijk mijn zinnen gezet op het hele dalstation, inclusief mast, wiel en 5 gondels. Tot mijn verbazing vond Steffie het wel een tof idee en Edmund wilde mij de gondels wel schenken als ik er 2 zou wrappen met de logo's van zijn hotel Dom. Dit keer lukte het wel

om een heli te vinden die alle spullen naar de parkeerplaats heeft gebracht. En onder toezicht van mijn schoonvader Dirk Jan werd alles netjes op de aanhangers geladen.

Vincent de Kruijff, skileraar en eigenaar van een hele grote Amerikaanse truck had aangeboden het klusje te klaren. Om de kosten te delen namen we gelijk nog wat gondels van andere Nederlandse kopers mee. De 100 meter kabel à 600 kilo werd in onze bus geladen en de rollenbatterij op de aanhanger. We zijn uiteindelijk 4 keer heen en weer gereden om alles mee te nemen!

Eenmaal alle onderdelen in Bilthoven kon de opbouw beginnen. Het wiel van 1700 kilo, dat vanwege het gewicht uit 2 stukken bestond, werd in elkaar geschroefd. De mast werd in het beton gegoten en daarna hebben we de kabel,

die dwars door de muur van onze winkel loopt, getrokken. Nog even de gondels erop hangen en klaar is het dalstation Bilthoven. Twee gondels staan binnen en veel kinderen hebben er al een keer in zitten kleuren of een filmpje gekeken. De gondels buiten zijn gebruikt als mini restaurant. De ziekenboeg gondel staat los met een reddingsslee erin. Een jaar later zijn we door Stef uitgenodigd om een kijkje achter de schermen te nemen van de gondelbanen van Saas Fee met ons team. Superleuk en leerzaam.

Bedankt Stefan Bronkhorst voor al het schroef en laswerk

The big gondola book

Het grote gondelboek

The big gondola book

What does a collector who already has almost everything do? He goes BIG. I kept an eye on the Spielbodenbahn for a while and I knew that this cable car from Saas-Fee to the murmeltier safari park. Spielboden would be replaced at some point. Through my previous adventures with gondolas, I had come to know Stef, the always hard-working technical director, and Edmund Offermann, Dutch main shareholder of the mountain railways and owner of several hotels. Thanks to these men my plan would become reality.

This time I had set my sights on the entire base station, including mast, wheel and 5 gondolas. To my surprise, Steffie thought it was a great idea and Edmund was willing to give me the gondolas if I would wrap 2 with the logos of his hotel DOM. This time we managed to find

a helicopter that brought all the stuff to the parking lot. And under the supervision of my father-in-law Dirk Jan, everything was neatly loaded onto the trailers.

Vincent de Kruijff, a ski instructor, and owner of a very large American truck, had offered to do the job. To share the cost, we also took some gondolas from other Dutch buyers to the Netherlands. The 100 meters of cable (600 kg) was loaded into our bus and the part of the mast in the trailer. We ended up driving back and forth 4 times to take everything with us!

Once all parts were in Bilthoven, the construction could begin. The 1700 kg wheel, which consists of 2 pieces because of its weight, was screwed together. The mast was cast into the concrete and then we pulled the cable that runs right through the wall of our store,

just hung the gondolas on it and the Bilthoven valley station was ready. Two gondolas are inside and many children sat already in them, coloring or watching a movie. The gondolas outside are used as a mini restaurant. And the ambulance gondola is outside with a rescue sled in it. A year later we were invited by Stef to take a look behind the scenes of the gondola lifts of Saas Fee with our team. Super fun and educational.

Thank you, Stefan Brinkhorst, for all the screws and welding work.

DE STOELTJESLIFT GEFRORENE WAND HINTERTUX

Jarenlang hadden we een stoeltje in de winkel hangen zonder te weten waar hij vandaan kwam. Ook de verkoper van deze stoeltjeslift uit Düsseldorf had geen idee.

Bij toeval kwam ik uiteindelijk achter de herkomst op een Facebookpagina van historische skiliften. Een van de leden herkende de lift.

Deze stoeltjes werden gebruikt op een van de bekendste gletsjer pistes van de Alpen, de Gefrorene Wand.

For years we had a chair hanging in the store without knowing where it came from. The seller of this chairlift from Dusseldorf also had no idea.

By chance I finally found out the origin on a Facebook page of historical ski lifts. One of the members recognized the lift.

These chairs were used on one of the most famous glacier slopes of the Alps, the Gefrorene Wand.

FELSKINNBahn SAAS FEE - DE WHAM GONDEL.

Soms moet je als verzamelaar ook weleens een tegenslag incasseren.

Op een dag belt Ruud Ravenhorst, eigenaar van hotel Larix in Saas Fee me op of ik interesse had in de gondel die in zijn tuin stond. Ruud en ik kennen elkaar voor een lange tijd en ik heb heel wat Zwitserse Franken van mijn skileraren loon stukgeslagen in zijn bar de Go Inn. Hij is eigenlijk de aanstichter van mijn verzameling drift, want hij heeft ook ooit de Plattjen gondel voor me geregeld. Mijn eerste liefde. De gondel in zijn tuin was niet zomaar een gondel, het is de meest bekende gondel die in de clip van Wham Last Christmas te zien is. Wie kent niet de beelden van Andrew Ridley vrolijk zwaaiend onder bij de bergbahn.

Deze gondel MOEST ik hebben!

Ok hij was wat groot, en vergunning krijgen van autovrij Saas Fee om met een takelwagen hem op te halen was wat lastig. Maar zoals mijn vader zo vaak tegen me heeft gezegd waar een wil is is een weg! Via Bibian zou ik in contact kunnen komen met de organisator van de gaypride en

ik zag het al helemaal voor me, een gondel uit Saas Fee, George Michael op het dak en blijde kerstmannen erin door de gracht. Saas Gay, Gaydelweiss here we come. Hij was bevriend met George Michael dus waarom niet? Gewoon lachen omdat het kan! Daarna wilde ik er een uniek raclette restaurant van maken, een soort Rolling Kitchens. Maar hoe kregen we nu die gondel naar de andere kant van het dorp?

Stef, vriend van mijn schoonouders en technisch directeur van de Saas Fee bergbahnen had een idee. De gondel woog 1700kg in de bouwtekeningen. Hij had voor andere werkzaamheden een K-Max heli gehuurd die voor 100 sfr/min wel even de gondel naar de andere kant zou vliegen, want dat kon die speciale heli wel tillen. Veel geld maar de enige optie. Alles geregeld en toen kwam de ochtend van het transport. De heli kwam aangevlogen en de gondel werd aangekoppeld. Wat de heli ook probeerde, de gondel leek te veel van de bergen te houden en wilde niet op transport. De piloot had een idee. Hij zou eerst even wat

andere klussen gaan doen zodat hij leger/lichter was en een langere lijn monteren zodat de downwash van de heli minder grip had op de grote oppervlakte van de gondel.

Poging 2 - De heli tilt de gondel van de grond maar niet meer dan een meter om vervolgens achter een skirek te blijven haken. Daarna begint de gondel te schommelen en krijgt de piloot zijn lading niet meer onder controle waarna hij tegen een hotel botst. De piloot koppelt af en vertrekt aan de horizon. Achteraf bleek de gondel te zijn verzwaard met beton in de bodem om stabiel te zijn als er veel wind stond.

Dit was helaas het einde van de gondel en zijn laatste Kerst was geweest.

De gondel is ter plaatse in stukken gezaagd en naar de schroothoop gebracht.

The big gondola book

The big gondola book

As a collector you sometimes have to deal with a setback

One day Ruud Ravenhorst, owner of hotel Larix in Saas Fee, phoned me to ask if I was interested in the gondola in his garden. Ruud and I went way back and I spent a lot of Swiss francs from my ski instructor salary in his bar, the Go Inn. He is actually the instigator of my passion for collecting gondolas. He once arranged the Plattjen gondola for me, my first love. The gondola in his garden was not just any gondola, it is the world's most famous gondola that can be seen in the clip of Wham Last Christmas. Who does not know the images of Andrew Ridley merrily waving at the bottom of the mountain railway.

I MUST have this gondola!

OK, he was a bit big. And getting a permit from car-free Saas Fee to pick up the gondola with a tow truck was a bit difficult. As my father has so often told me where there is a will there is a way!! Via Bibian Mentels brother-in-law I could get in touch with the organiser of the canal gay

pride and I could already picture it completely, a gondola from Saas Fee, George Michael on the roof singing and happy Santas in it through the canals of Amsterdam. Saas Gay, Gaydelweiss, here we come. He was friends with George Michael so why not? Just laugh because you can! After that, I wanted to turn it into a unique raclette restaurant, a kind of rolling kitchen. But how did we get that gondola to the other side of the village?

Stef, friend of my in-laws and technical director of the Saas-Fee Mountain railways had an idea. The gondola weighed 1700 kg according to the blueprints. Stef rented a K-Max helicopter, a special helicopter that could lift big loads for some other activities in the ski area and it could also fly the gondola to the other side of town. Costs a mere CHF 100/ minute. Lots of money but the only option. Everything was arranged and then came the morning of the transport. The helicopter flew in, and the gondola was attached. No matter what the Heli tried, the gondola seemed to love the mountains too

much and didn't want to be transported. The pilot had an idea, he would first do some other jobs so that he was lighter on fuel and mounted a longer line so that the downwash of the Heli had less grip on the large surface of the gondola.

Attempt 2 – The Heli lifts the gondola off the ground but no more than a meter and then gets caught behind a ski rack. The gondola starts to rock and the pilot can no longer control his load, after which he crashes into a hotel. The pilot disengages and takes off over the horizon. Afterwards, the gondola

appeared to have been weighed with concrete in the bottom to be more stable when there was a lot of wind.

This was sadly the end of the gondola and had been its last Christmas. The gondola was cut to pieces on site and taken to the scrapyard

Het grote gondelboek

STOELTJESLIFT UIT KANDERSTEG-OESCHINEN

Ik werd getipt door een klant, hij kende iemand die net een huis had gekocht waar een stoeltjeslift achter in de tuin stond. Hij wilde er van af. Toch maar eens bellen... en Beet! De eigenaar wilde dat ding zo snel mogelijk weg hebben uit zijn tuin. Na keihard onderhandelen mochten we hem meenemen voor 100 euro.

Ik was in Saas Fee dus mijn vader en Elroy zijn naar Arnhem gereden om de boel te demonteren. Dat was zo gepiept en er zat zelfs een mooie beugel bij om de stoeltjeslift op te hangen.

Toen moest ik nog uitvinden waar deze stoeltjeslift vandaan kwam. Op het zeil dat over de stoeltjes wat gespannen stond, reclame. Toen ben ik maar begonnen met wat rond te bellen. Een carrosseriebedrijf in Thun was mijn uitgangspunt. Uiteindelijk bleek het de allereerste stoeltjeslift van Zwitserland te zijn uit Kandersteg 1948 tevens ook de oudste lift uit mijn collectie. Je gelooft bijna niet, dat zoiets gewoon in een Arnhemse tuin in staat tussen de struiken.

I was tipped off by a customer, he knew someone who had just bought a house with a chairlift in the back of the garden and wanted to get rid of it. Just made a call.... Bingo!

The owner wanted that thing gone as soon as possible. After hard negotiations we were allowed to take him with us for only EUR 100. I was in Saas Fee myself, so my father and Elroy drove to Arnhem to disassemble the chairlift. That was done in no time and there was even a nice bracket to hang the chairlift.

Then I had to find out where this gondola came from. There was Advertising on the tarpaulin that was stretched over the chairlift. Then I started calling around. Bodywork company in Thun was my starting point. In the end it turned out to be the very first chairlift in Switzerland from Kandersteg 1949 and also the oldest lift in my collection. You hardly believe that something like this is just standing in a garden in Arnhem between the bushes.

The big gondola book

DE MEDRAN GONDEL VERBIER

In het hart van de tweede corona golf tipte iemand me dat er in Boxtel een gondel te koop stond op Marktplaats. Geen idee waar hij vandaan kwam maar de prijs was redelijk en dat was inclusief twee complete skisets uit dezelfde tijd. Dus met gewassen handen en mondkap op gingen Elroy Scharrenburg en ik met de bus richting Brabant!

De verkoper bleek een vrolijke verzamelaar die de gondel gebruikte om een pilsje te drinken met zijn vriend in de schuur. De gondel moest ruimte maken voor andere dingen in zijn garage. De beste man had geen idee waar de

gondel vandaan kwam, er stond wel een tekst in het Frans, maar veel verder dan dat was hij niet gekomen.

Toen ik afgelopen zomer de Medran1 gondel ging halen in Verbier bleek deze gondel zijn voorganger te zijn. De eerste enkel kabelige Zwitserse gondel uit 1950!

Een stukje Zwitserse geschiedenis.

Soms hoef je geen 2000 km te rijden voor iets unieks!

The big gondola book

Het grote gondelboek

The big gondola book

In the heart of the second corona wave, someone tipped me that there was a gondola for sale in Boxtel on the Dutch eBay equivalent. No idea where it came from but the price was reasonable and that included two complete ski sets from the same time period. So, with freshly washed hands and a facemask on, Elroy Scharrenburg and I went to Brabant!!

The seller turned out to be a cheerful collector who used the gondola to have a beer with his friends in the garage. The gondola had to make room for other things in his garage. The best

man had no idea where the gondola came from, there was a text in French, but he didn't get much further than that.

When I went to get the medranl gondola in Verbier last summer, this gondola turned out to be its predecessor. The first single cable Swiss gondola from 1950! A piece of Swiss history.

Sometimes you don't have to drive 2000 km for something unique!

Het grote gondelboek

DE MEDRAN 1 GONDEL UIT VERBIER

Ik stuitte op een advertentie van een Canadees die een gondel te koop had uit Verbier. Ik vertrouwde de koper niet maar ik dacht waar rook is is vuur en een gondel uit Verbier had ik nog niet (dacht ik). Als iemand weet of de skilift vervangen gaat worden en de contacten heeft bij de bergbaan van Verbier dan is het Ilse Bekker- Maassen. Ze was zo lief om gelijk te informeren. De lift werd inderdaad vernieuwd maar helaas, alle gondels waren al verkocht. We konden nog wel op de wachtlijst, want uit ervaring bleek dat niet altijd alle gondels werden afgenomen (Annemaria Breukel). Stiekem had ik Ilse besmet met het gondelvirus, want ze had

zichzelf ook op de reservelijst laten zetten. Voor de zekerheid had ze wat foto's van onze collectie meegestuurd onder het mom dat Verbier niet mocht ontbreken en de gondel een mooi plekje zou krijgen.

We hadden geluk want na een maandje wachten was het raak, zowel Ilse als ik mochten er een ophalen. In juni was het zover: Peppi en Kokkie, aka Theo en Menno, stapten in de bus naar Zwitserland. Spannend, want na de bouwtekeningen grondig te hebben bestudeerd leek de gondel in de bus te passen. We besloten geen aanhanger mee te nemen uit Nederland. We mochten wel de aanhanger

lenen van Dirk Jan de Graaff voor het vervoer van Verbier naar Visp. In Visp zouden we bij de loods van mijn schoonvader de gondel in de bus lepelen. Het was alsof ik de bus voor deze operatie gekocht had want ik hield geen centimeter over.

De Bekkers hebben hun gondel onderaan de heli gehangen en een mooi plekje in de tuin gegeven. Daar is hij helemaal ingericht als fondue gondel met verwarming. Ik zie een nieuwe hobby.

Last winter I came across an ad from a Canadian who had a gondola for sale from Verbier. I didn't trust the buyer, but I thought where there is smoke there is fire. And I didn't have a gondola from Verbier (I thought). If anyone knows if the ski lift will be renewed, and has the contacts at the Verbier mountain railway, it's Ilse Bekker-Maassen. She was so sweet to inform me straight away. The ski lift was indeed renewed, but unfortunately all gondolas were already sold. We were still able to get on the waiting list. Because experience showed us that not all gondolas are always taken (Annemaria Breukel). Secretly I had infected Ilse with the

gondola virus, she had also put herself on the list. Just to be sure, she had sent along some photos of the MK gondola collection, and that Verbier should not be missing out and that the gondola would get a nice spot.

We were lucky because after a month of waiting, both Ilse and I were allowed to pick one up. In June, Peppi and Kokkie, aka Theo and Menno got on the bus to Switzerland. Exciting, because after thoroughly studying the construction drawings, the gondola seemed to fit in the bus. Therefore, we

decided not to bring a trailer from the

Netherlands with us. We were allowed to borrow the trailer from Dirk Jan de Graaff for the transport from Verbier to Visp. In Visp we would spoon the gondola into the bus at my father-in-law's warehouse. It was as if I had bought the bus for this operation because I didn't have an inch left.

The Bekkers have hung their gondola underneath a helicopter and given it a nice spot in the garden. There it is completely furnished as a fondue gondola with heating. I see a new hobby starting with them.

The big gondola book

MEGÈVE ROCHEBRUNE

Via via werd ik attent gemaakt op de verkoop van de 12 persoons gondel uit Megeve. Mijn Frans is slecht, dus mijn Franse vriend Tibo gevraagd om een mooie email te schrijven. Voor ik het wist had ik reactie en kon ik een gondel op komen halen. Via de Zwitserse gletsjers, langs de Mont Blanc (wat een mooie rit) naar het bergdorp Megeve. Eigenlijk liep alles zeer voorspoedig mede door mijn reisgenoten Michiel de Ruiter de Sneeuwspuiter en Stefan Bronkhorst. Handige mannen die wel vaker met dit bijltje hebben gehakt. Nu staat de gondel voor de deur en hebben we hem omgebouwd tot een flammkuchen keuken. Zaterdag en zondag gaan we hierin tekeer en bakken lekkere flammkuchen voor onze gasten.

The big gondola book

I was made aware of the sale of the 12-person gondola from Megeve. My French is bad, so I asked my French friend Tibo to write a nice e-mail. Before I know it, I had a reaction and I could pick up the gondola. Via the Swiss glaciers, along the Mont Blanc (What a Beautiful ride), to the mountain village of Megeve. In fact, everything went very smooth on this trip, thanks to my traveling companions Michiel de Ruiter de snow sprayer and Stefan Brinkhorst. Handy men “who had chopped with this ax” before. Now the gondola is in front of the shop entrance and we have converted it into a flammkuchen kitchen. On Saturday and Sundays we will go wild and bake delicious flammkuchen for our guests.

ROSSKOPFBAHN/ SCHONTAUF 2/ POBIST

Door al mijn gondel speurtochten leer je steeds weer nieuwe mensen kennen. Zo ook Herman Oberfrank, de man die alle skiliften demonteert. Dichter bij het vuur kon ik niet komen. Hij had nog wel een paar mooie dingen om mijn collectie compleet te maken.

Voor dat ik het wist had ik een gondel, een stoeltjeslift en twee tellerliften gekocht. Je kon ze maar beter hebben. Nu nog al die spullen naar Nederland vervoeren. Toen belde ene Lucas uit het oosten van Nederland mij, of we

een vracht konden delen? Hij had een hele tellerlift gekocht voor in de tuin.

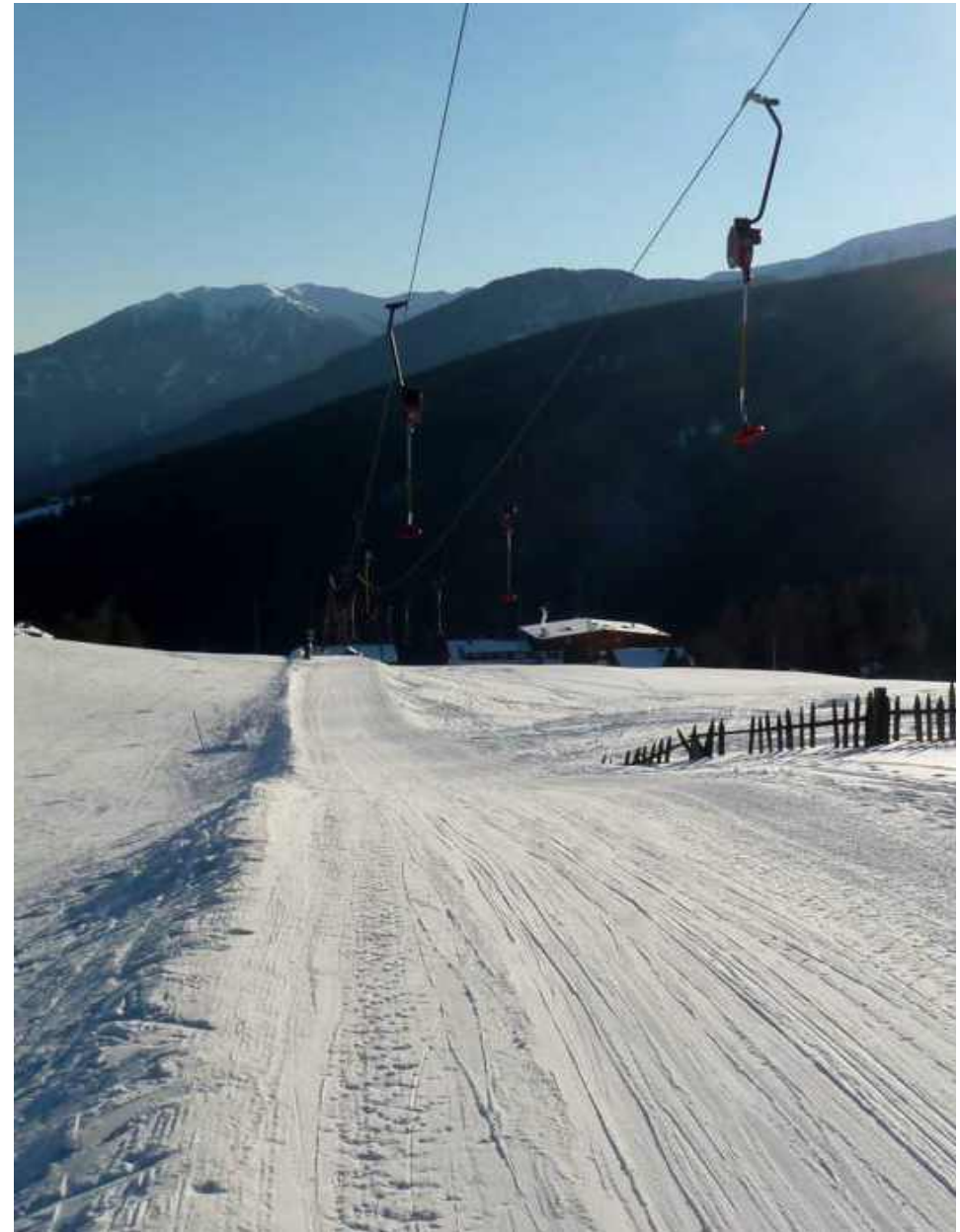
Gelukkig bestaan ze! Mensen gekker als ik. Ik heb de gondels bij hem opgehaald en wist niet wat ik zag. Een hele skihelling, sneeuwkanon en een complete lift, deze jonge man had eigenlijk in de bergen moeten wonen.

De gondel, stoeltjeslift en tellerlift staan nu bij mij in de winkel en mijn collectie is af! Tenzij er iets heel heel moois voorbij komt

The big gondola book

Het grote gondelboek

The big gondola book

Through all my gondola quests you keep getting to know new people. So also, Herman Oberfrank, the man who dismantles most ski lifts. I couldn't get closer to the fire. He still had a few nice items to complete my collection.

Before I knew it, I purchased a gondola, a chairlift and two tellerlifts (button lifts), it is better to have them. We still had to transport all the items to the Netherlands. Then suddenly a certain Lucas from the east part of the Netherlands called me. If we could share a load? He had bought a

whole teller lift for the garden.

Luckily, they exist! People crazier than me. When I picked up the gondolas from him, I didn't know what I saw. A whole ski slope, snow cannon and ski lift in his garden. This young man should have lived in the mountains!

The items are at the store and my collection is now complete! Unless... something very beautiful comes along.

ONZE SNOWCATS

Ik weet het niet zeker, maar ik geloof dat ik was benaderd door een handelaar in antieke voertuigen Kieft en Klok. Hij stuurde een paar foto's met klassieke sneeuwscooters op een aanhanger en ik was gelijk verkocht. Ze waren niet gratis en zonder de hulp van Peak Performance & J.lindeberg hadden ze waarschijnlijk ergens anders staan te pronken dus Peak & J.ole ole.

Nu zou ik ze voor geen goud meer wegdoen en behoren het tot echte blikvangers in onze winkel. Pas later kwam ik er achter dan onze panter een sexy verleden had als model in de

Playboy (foto).

Skidoo super Olympia 1968 (Revelstoke)

De Arctic cat panther 440 1970 (Pennsylvania hiervan zijn er maar 70 gemaakt).

De skidoo in actie na 40 sec.

Deze zomer komt er nog eentje bij. Die staat al te wachten op ons in Zweden Roback. Een E-snowcat waar kinderen mee mogen rijden op een aangelegde track voor onze winkel.

The big gondola book

I'm not sure anymore, but I believe I was approached by an antique vehicle dealer Kieft and Klok. He sent a few photos with classic snowmobiles on a trailer and I was immediately sold. They weren't for free and without the help of Peak Performance & J. Lindeberg they would probably have been showing off somewhere else. Therefore, Peak and J.ole Ole.

Nowadays. I wouldn't sell them for the world and they are real eye-catchers in our store. Only later did I find out that our panther had a sexy past as a model in the Playboy (photo).

Skidoo super Olympia 1968 (Revelstoke)

The Arctic cat panther 440 1970 from Pennsylvania, only 70 where ever made. The skidoo in action after 40 sec. There will be another one this summer. It is already waiting for us in Sweden, Roback. An e-snowcat that children can ride on a landscaped track in front of our store.

DREHKREUZE ADELBODEN

Ik had een idee...! Dus mijn familie zocht weer dekking.

Het leek me leuk om drehkreuzen bij de ingang van de winkel te zetten. Dan was het tenslotte net of je een gondelbahn binnen komt lopen. Maar hoe kom je aan die dingen. Eerst skidata maar eens gebeld. Die gaven me een telefoonnummer van de vertegenwoordiger in Wallis. Als iemand Wallis roept maakt mijn hart al een vreugdedansje dus ik had hoop dat er wel iets uit zo komen. Helaas alle oude drehkreuzen waren al gerenoveerd of weggegooid. Dus als ik volgend jaar iets eerder zou zijn maakte ik een kans. Het jaar erop weer contact opgenomen met de Skidata vertegenwoordiger en hij wist dat Hans Reubi eigenaar van skigebied Adelboden er twee had staan waar hij niets meer mee deed. Hans Reubi hoorde niet zo

goed, dus ik kreeg zijn dochter aan de lijn. Die begreep er niets van, Hollander, Wallischer dialect, drehkreuzen, skiwinkel?? Ik moest maar naar het dalstation rijden in Adelboden dan kwam het wel goed. Op hoop van zege met mijn schoonvader in de auto met de aanhanger van Saas Fee naar Adelboden dan maar. Door Zwitserland rijden is eigenlijk nooit een straf. Autotrein mooie bergen, we hadden eigenlijk niets te verliezen. En ja hoor precies zoals je van Zwitsers kan verwachten stonden er twee prachtige drehkreuzen voor ons klaar! Wat ontzettend lief! Als dank heb ik een Hollands verrassingspakket met drop, klompen en stroopwafels achter gelaten.

Een paar jaar later belt Elroy me dat er een paar verdwaalde Zwitsers op het terrein lopen bij de winkel. "Koffie aanbieden en je beste grap

vertellen, ik kom eraan!" zei ik.

Het was Hans Reubi met familie op zomervakantie in Nederland. Zijn vrouw zei dat ze al heel veel dingen hadden bezocht maar dat Hans eigenlijk maar voor een ding kwam, om zijn drehkreuze te zien. Hij had zelfs de weg van de snelweg naar onze winkel uit zijn hoofd geleerd. Hans is naast de eigenaar van het skigebied ook de eigenaar van het prachtige chalet aan de start van de wereldcup in Adelboden en we hebben elkaar beloofd dat we elkaar daar zullen treffen en een glas te drinken op de winst van een Zwitserse atleet.

The big gondola book

The big gondola book

I had an idea...! So, my family took cover again.

I thought it would be nice to put turnstiles at the entrance of the store. After all, it was like walking into a gondola station. But how do you get those things? First call Skidata. They gave me a phone number for the representative in Wallis. When someone says Wallis my heart already makes a happy dance. I had hope that something would come from it. Unfortunately, all the old turnstiles were already renovated or thrown away. If I was a little earlier next year, I had a chance. I contacted the Skidata representative again the following year and he knew that Hans Reubi, owner of the Adelboden ski area, had two that he no longer used. Hans Reubi didn't hear very well; therefore, I got his daughter on the phone. She didn't understand anything; Dutch, Wallischer dialect, Turnstiles,

ski shop?? I just had to drive to the valley station in Adelboden then it would be all right. On the hope of victory with my father-in-law in the car with the trailer from Saas-Fee to Adelboden then. Driving through Switzerland is never a punishment, enjoying the car-train and beautiful mountains! So, we really had nothing to lose. And yes, exactly as you can expect from Swiss, two beautiful.

turnstiles were waiting for us! How very sweet! As a thank you, I left a Dutch surprise package with liquorice, wooden clogs and stroopwafels.

A few years later, Elroy called me to say that there are some lost Swiss on the property near the store. "Offer coffee and tell your best jokes, I'm coming!" I said. It was Hans Reubi with family on a summer vacation in the Netherlands. His wife said that they had already visited many things,

but that Hans really only came for one thing, to see his turnstiles. He had even memorized the way from the highway to our store. Besides the owner of the ski area, Hans is also the owner of the Beautiful chalet at the start of the world cup in Adelboden, and we have promised each other that we will meet there one day and have a drink with the winning Swiss athletes.

ALPHORN

Op de Biviopas stond een 45 km/u autootje geparkeerd met een Alphorn erop en een mooi kaartje eraan dat onze aandacht trok. Deze Alphorn was te koop!!

Een Alphorn die had ik nog niet, dus na de prijzen op Ricardo (Zwitserse marktplaats) te hebben gecheckt toch maar een poging wagen en even bellen. Helaas geen gehoor. Pas toen we met onze bus goed en wel volledig geïnstalleerd waren op de Morteratsch camping in Pontresina, belde de eigenaar op. Of ik interesse had? Hij vroeg een heel redelijk bedrag dus toen Maayke overtuigde om de boel weer in te pakken en terug te rijden. Op de pas

troffen we elkaar, een lief mannetje kwam naar me toe lopen. Hij had dit instrument gekocht voor een vriend, maar die was nooit begonnen met spelen. We rekenden af en het mannetje snelde naar de kroeg, ik ben benieuwd of er iets van het bedrag mee naar huis gegaan is...

Wij hebben de rest van de rondreis met de alphorn naast ons gelegen in het bed van de camper en nu heeft hij nu een mooi plekje in de winkel. Af en toe wordt er op gespeeld door een klant die het toch niet kan laten. Heerlijk een klein beetje Zwitsers geluid in Nederland, al klinkt het hier toch anders.

The big gondola book

The big gondola book

One of those little 45 km/u car was parked on the Bivio pass with an alphorn on it and a nice card that caught our attention. This Alphorn was for sale!!

I didn't have an alphorn yet, so after checking the prices on Ricardo (the Swiss equivalent of eBay) I decided to give it a try and call. Unfortunately, no answer. Only when we were fully installed with our campervan at the Morteratsch campsite in Pontresina did the owner call. Was I interested? He asked a reasonable price, so he convinced Maayke to pack up and drive back. At the pass I met a sweet man walking towards me. He

had bought this instrument for a friend but he had never started playing. We settled and the man rushed to the pub, I wonder if some of the money went home with him...

We spent the rest of the tour with the alphorn next to us in the bed of the Camper and now it has a nice place in the store. Every now and then it is played by a customer who can't resist. Delicious a little bit of Swiss sound in the Netherlands, although it sounds different here.

REDDINGSSLEE VAN HET SUPER SAINT BERNARD SKIGEBIED.

Toen Sepp nog jong was leek het ons leuk om een keer naar het hospice en het museum op de grote sint Bernard pas te gaan. Misschien liep er familie van hem rond? De pas, het hospice en het hondenras zijn naar St. Bernard de Menton vernoemt, later werd de beschermheilige van alpinisten. Sepp was mijn beschermer le grand St Bernard de Menno met zijn 100kg!

Op de weg terug nog even langs de verlaten en door vandalen geruïneerde gondelbaan. Dit skigebied draaide eigenlijk alleen op smokkelinkomsten van sigaretten en drank van Zwitserland naar Italië wist een zeer bekende en anonieme bergredder me te vertellen Alles

was kapot geslagen, het leek wel Tjernobyl. Buiten in het gras lag een kapotte reddingsslee. Die hebben wij maar “gered” en achter in onze auto gepropt. Met Sepp, toen pas 40 kg, voorin op schoot van Maayke de pas af. Zowel Sepp als Maayke gingen dat niet de hele weg naar Saas volhouden dus we hebben een tussenstop gemaakt bij de Bekkers in Finhaut. Zij zijn zo lief geweest om de slee mee naar Nederland te nemen. Hij paste precies in onze reddingsgondel uit Saas Fee en hij is weer een geweldig aandenken aan een mooi avontuur.

When Sepp was still young, we thought it would be fun to go to the hospice and the museum on the great St. Bernard pass. Maybe his family was walking around? The pass, the hospice and the dog

breed are named after St. Bernard the Menton, who became the saint of alpinists. Sepp was my protector le grand St Bernard de Menno with his 100kg! On the way back we went along the abandoned gondola station which was ruined by vandals.

This ski resort really only ran on cigarettes and liquorsmuggling between Switzerland and Italy, a very well-known and anonymous mountain

rescuer told me. Everything had been smashed to pieces. It looked like Chernobyl. Outside in the grass lay a broken rescue sled. We “rescued” it and stuffed the sled in the back of our car. With Sepp, then only 40 kg, in the front of the car, on Maayke’s lap. Both Sepp and Maayke were not going to sit like this for the long trip all the way to Saas Fee. Therefore, we made a stopover at Bekkers in Finhaut. They have been so kind to take the sled to the Netherlands. It fits exactly into our rescue gondola from Saas Fee and it is another great memento of beautiful adventure.

The big gondola book

KOEBEL UIT SAAS GRUND

In de winkel boven de ski's hangen twee grote koeienbellen. Deze zijn voor mij echt heel bijzonder want ze zijn geschonken door mijn bazen van de skischool Herman Zurbriggen en Toni Anthamatten. Vooral Herman heeft grote invloed gehad op mijn opvoeding en ik heb veel geleerd. De liefde voor de bergen, gastheerschap, mensen verbinden, hij was een koning in dit soort dingen.

De door hem geschonken koeienbel was gedragen door zijn Kampfkonigin Columbo, die

Wallischers hield er een rare gewoonte op na en lieten koeien strijden in een ring om de beste plaats in de kudde. Dit gaat gepaard met vele liters witte wijn. Een goede koe is echt een status en deze koeien worden vaak beter behandeld dan de echtgenoot van de boer. Eigenlijk geeft de eigenaar de bel nooit af, een bezegeling van wederzijdse waardering van een helaas te vroeg overleden man en mijn grote held!

The big gondola book

In the store above the skis there are two large cowbells hanging. These are very special to me because they were donated by my bosses at the ski school Herman Zurbriggen and Toni Anthamatten. Especially Herman had a great influence on my upbringing and taught me a lot; the love for the mountains, hospitality and connecting people, he was a king in all these things.

The cowbell he donated was worn by his Fighting Queen Columbo. Those Wallischers

keep a strange habit and let cows compete in a ring for the best place in the herd. This is of course accompanied by many litres of white wine. A good cow is a real status symbol and these cows are often treated better than the farmer's wife. Normally, the owner never gives the bell away. A seal of mutual appreciation and respect of a man who unfortunately died too soon and my great hero!

KOEBEL UIT SAAS GRUND

Een tijd geleden leek het me weleens leuk om het verhaal achter de pistenbully op facebook te zetten. Ik werd overspoeld met leuke reacties en dat was de reden om meer achtergrondverhalen op te schrijven. Uit deze verhalen volgt weer een nieuw verhaal.

Elke zomer bouw ik mijn bestelbus om tot “tent op wielen” en rijden Maayke, Brent en ik richting de bergen. Meestal een vakantie met een stukje werk Skitest, fabrieksbezoek en spullen scharrelen voor de winkel.

Komende zomer staat weer een mooie reis in de planning. We willen Houdini en Red Creek

bezoeken in Zweden en doorrijden naar Lapland. In Umea staat een elektrische sneeuwscooter op Brent te wachten (don't ask). Komende winter kunnen kinderen sneeuwscooteren in de echte sneeuw voor onze winkel ...en toen kreeg ik een bericht van Rene scandinavianwintersports.nl als reactie op mijn posts. “Dag Menno, ik geniet van je verhalen, mooie passie!” Passen er ook stoeltjesliften in jouw verzameling?

Zo ja, dan wil ik je graag een bijzondere aan je verzameling toevoegen. Het enige is, hij ligt in Lapland! Het oudste stoeltje van de skilift in Pyha Finland uit 1964” “Ik stuur je een foto,

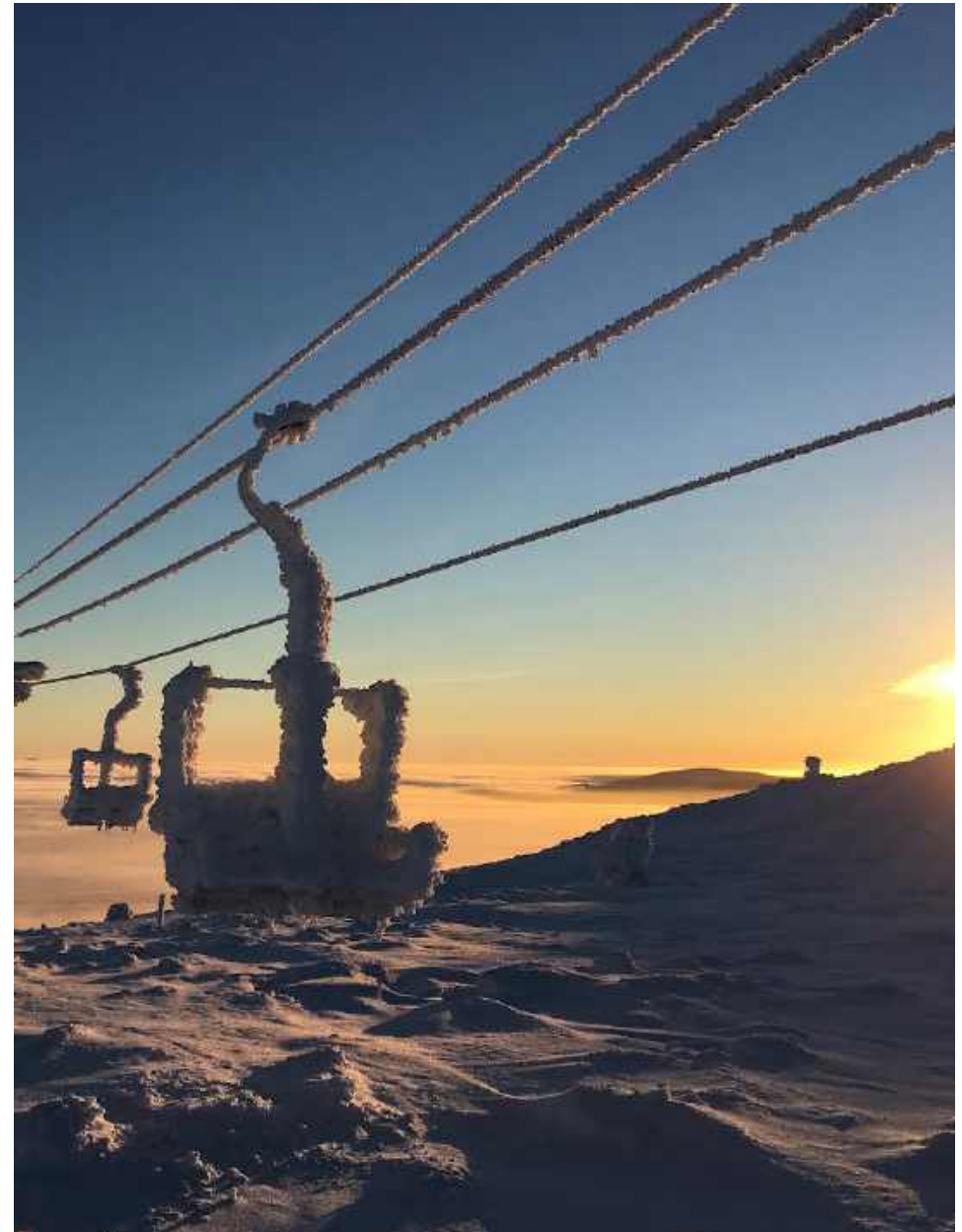
dan weet je waarom hij mij zo dierbaar is en voor jou net zo bijzonder zal zijn” Daar gaan we dan met de familie in onze bus op weg naar Lapland deze zomer. Met achterin de bus op de terugweg weer een mooi pareltje waar een bijzondere vrouw heeft ingezeten..

Waarschijnlijk krijgt hij een mooi plekje op kantoor bij de Mentelity Foundation waar iedereen er dan lekker in kan schommelen. Bieb gaf me ooit een T- shirt op de luchthaven van Calgary, LIFE IS GOOD stond erop. Yes it is!

The big gondola book

Het grote gondelboek

The big gondola book

A while ago I thought it would be fun to put the story behind the Pistenbully on Facebook. I was engulfed with nice comments regarding this post. And that is the reason to write more background stories. Here is the next story in the series...

Every summer I convert my van into a “tent on wheels” and Maayke, Brent and I drive to the mountains. Usually, a holiday with a bit of work; Ski test here, a factory visit there and ever on the lookout for interesting items for the shop.

Another great trip is planned for next summer. We want to visit Houdini and Red Creek in

Sweden and drive further to Lapland. In Umea an electric snowmobile is waiting for Brent (don't ask). So next winter children can ride the snowmobile in real snow in front of our store.

...and then I got the message from Rene scandinaviansport.nl in response to my post. “Hi Menno I enjoy your stories, a beautiful passion! Do chairlifts also fit in your collection? If so, I would like to add a special one to your collection. The only thing is, he is in Lapland! The oldest chair of the ski lift in Pyha Finland from 1964. I will send you a photo, so you know why

he is so dear to me and will be just as special to you”

There we will go with the family in our bus on our way to Lapland this summer. With another beautiful gem in the back of the bus on our way back home, where a special woman had sat in it...

He will probably get a nice spot in the office at the Mentality Foundation where everyone can sit in it.

Bieb once gave me a t-shirt at the Calgary Airport LIFE IS GOOD was written on it.

Yes, it is!

HANNIG GONDEL

Deze gondel komt uit Saas Fee en vertrekt bijna uit de straat waar mijn schoonouders hebben gewoond. Vroeger kon je hier met de ski's omhoog maar tegenwoordig wordt deze lift die eindigt op het meest zonnig stukje van Saas Fee. Vanaf hier is het een paar uur lopen naar de Mischabelheutte het startpunt van de beklimming van oa Dom(hoogste berg van Zwitserland) Täsch en lenzspitze.

The big gondola book

This gondola comes from Saas Fee and almost departs from the street where my in-laws lived. You used to be able to go up here with your skis, but nowadays this lift ends at the most sunny part of Saas Fee. From here it is a few hours' walk to the Mischabelhütte, the starting point of the ascent of Dom (Switzerland's highest mountain), Täsch and Lenzspitze.

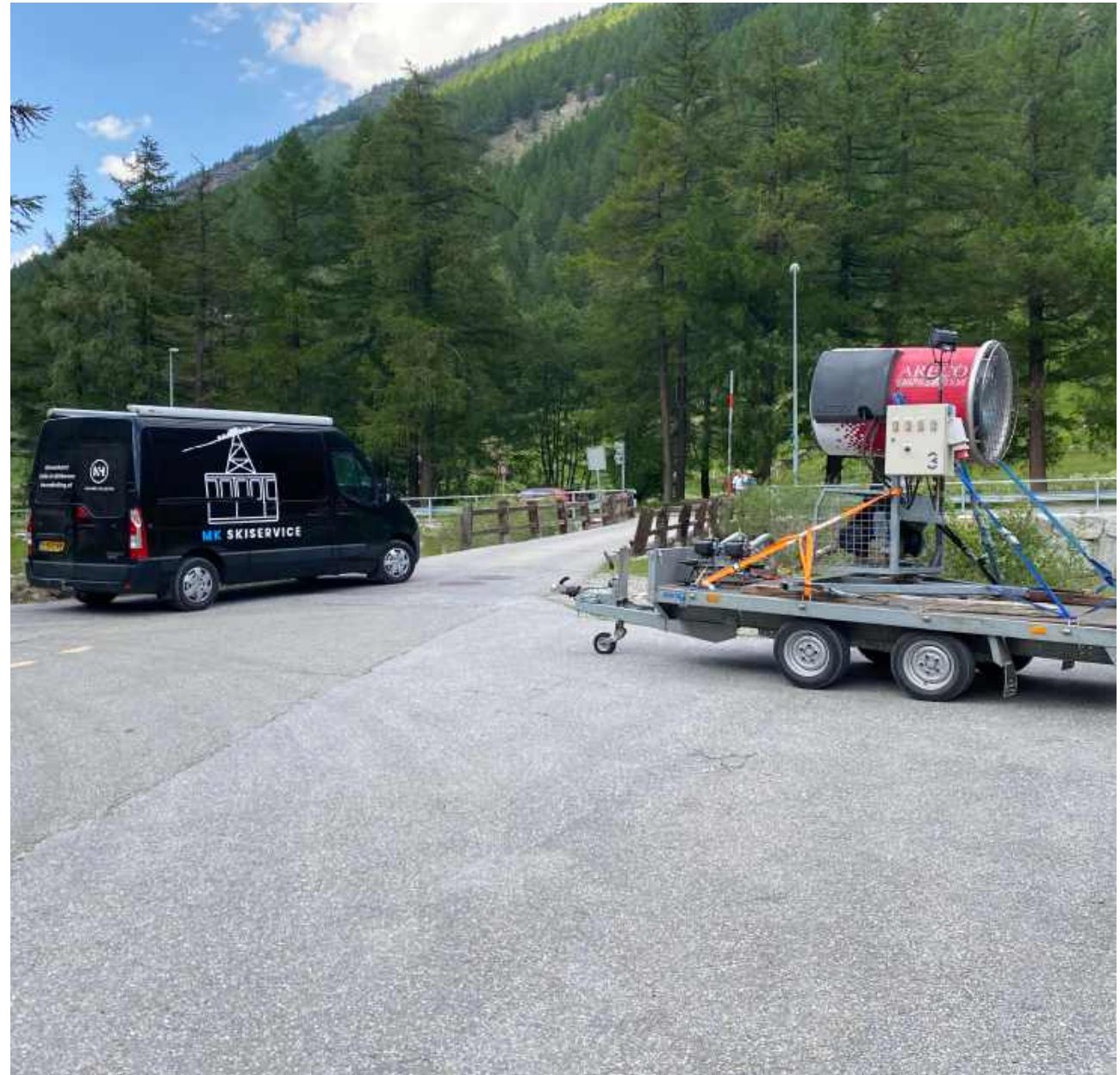

SNEEUWKANON

En toen kreeg ik een appje van Konstantin Zurbriggen, een oud collega-skileraar uit Saas Grund. Of ik interesse had in een nog werkend sneeuwkanon. Zo'n buitenkansje last ik natuurlijk niet aan me voorbij gaan. Dus de aanhanger achter de bus(ik moest immers toch een gondel van de Hannig Bahn ophalen) en op naar Saas! Ter plaatse heb ik al mijn mc. Gyver kunsten uit de kast moeten halen om het sneeuwkanon te laden. Nu steken we hem in een nieuw jasje en zal hij als Yellow snow machine staan te pronken voor de winkel wachtend op de eerste nachtvorst

And then I got an app from Konstantin Zurbriggen, a former fellow ski instructor from Saas Grund. If I was interested in a still working snow cannon. Of course I wouldn't let an opportunity like this pass me by. So I connected the trailer to the bus (after all, I had to pick up a gondola from the Hannig Bahn) and on to Saas! On site I had to use all my mc. Gyver skills to load the snow cannon. We have wrapped it in a new jacket and it is showing off as a Yellow snow machine in front of the store waiting for the first night frost

The big gondola book

Het grote gondelboek

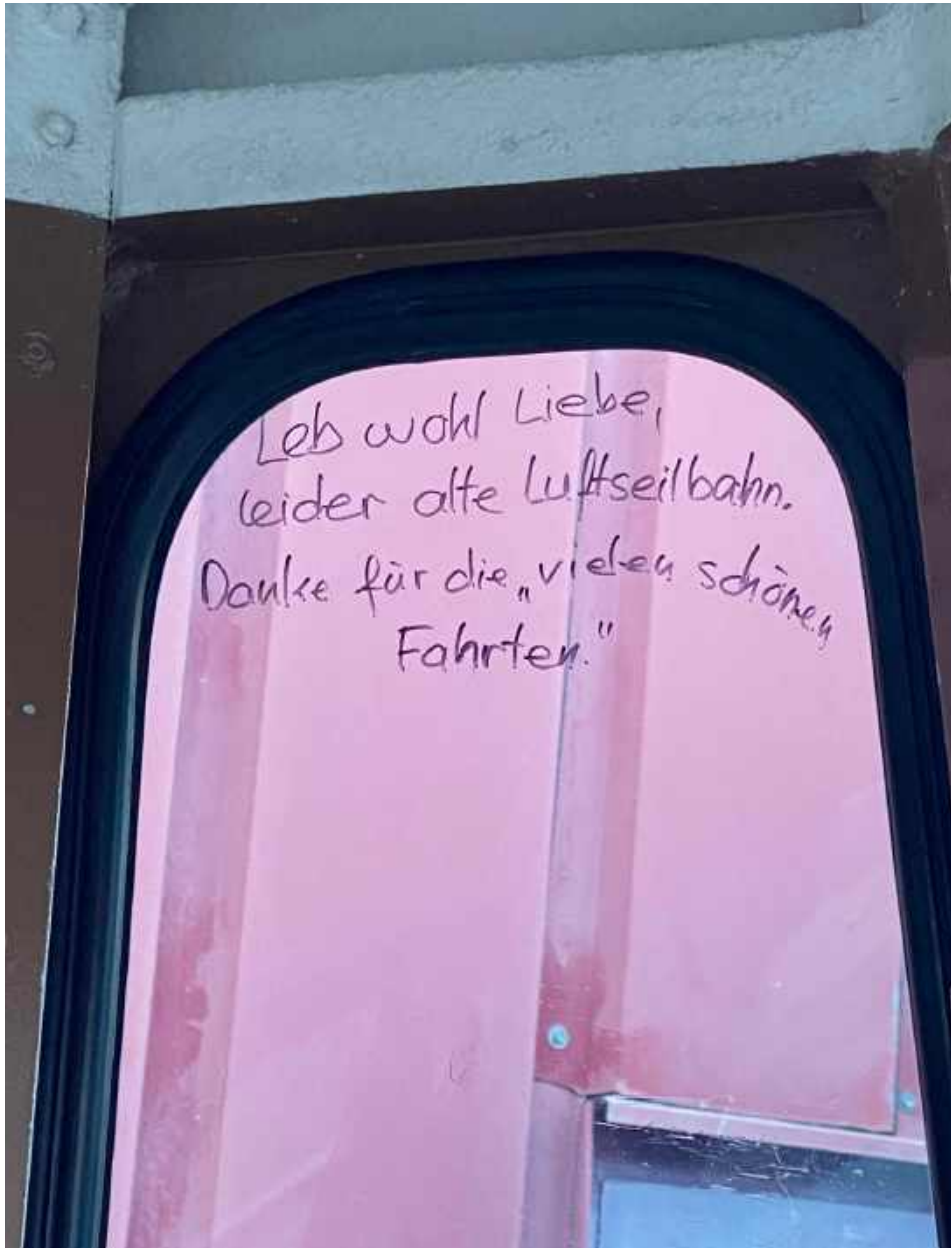

GONDOLA GSPON

Zoals het eigenlijk met de hele gondel collectie is gegaan, werd ik door iemand geattendeerd op een prachtige gondel die bij zijn vader stond. Deze 12 persoons gondel Staldenried-Gspon stopt in een klein dorpje met een paar skiliften. Je moet echt uit Wallis komen om dit te weten, maar iedereen die vaker naar Zermatt of Saas Fee gaat heeft deze gondel wel een keer zien hangen. Meneer Abgottspon kwam zelf uit Gspon en had deze gondel gered van de sloop. We hebben zelf in de gondel gestaan na afloop van een mooie tocht van Kreuzboden naar Gspon. Hij krijgt een mooie plek in onze skischool.

As it actually went with the whole gondola collection, someone pointed out to me a beautiful gondola that was with his father. This 12 person gondola Staldenried-Gspon stops in a small village with a few ski lifts. You really have to come from Valais to know this, but anyone who goes to Zermatt or Saas Fee more often has seen this gondola at least once. Mr. Abgottspon was from Gspon himself and had saved this gondola from demolition. We have been in the gondola ourselves after a nice trip from Kreuzboden to Gspon. He now has a nice place in our ski school.

HOHSAAS

Hohsaas is een klein skigebied aan de zonkant van het Saasdal. Hier heb ik mijn jeugd op ski's doorgebracht. De skilift bestaat uit twee gondels en twee sleepliften. De eerste lift vertrekt uit het dorp in een nauw dal en eindigt op het plateau van kreuzboden. Zonder twijfel een van de mooiste uitzichten van de Alpen en ver weg van de bewoonde wereld. Dit deel is ooit getroffen door een lawine en is sindsdien

twee keer vervangen. Het tweede deel gaat naar Hohsaas, eerst 3142 meter en eindigt nu hoger op 3200 meter midden tussen de vierduizenders! In deze lift heb ik de meeste tijd doorgebracht, zowel in mijn jeugd als in de tijd dat ik als skileraar werkzaam was. Wat een verrassing dat ik opeens een gondel kado kreeg voor mijn collectie!

The big gondola book

Het grote gondelboek

The big gondola book

EENPERSOONS STOELTJESLIFT SÖLDEN-HOCHSÖLDEN

Eenpersoons stoeltjeslift Sölden-Hochsölden, ook wel bekend als de “timekiller”

Single-seat chairlift Sölden-Hochsölden, also known as the “timekiller”

Deze lift, gebouwd in 1955, ging zo langzaam (2 m/s) dat hij favoriet was bij skileraars met een kater. De rit met deze lift, die 18 minuten duurde, gaf hen de kans om nog “even” wakker te worden voordat de les begon.

This lift, built in 1955, was so slow (2 m/s) that it became a favorite among ski instructors with a hangover. The 18-minute ride gave them the chance to “wake up” a little before the lesson started.

The big gondola book

